

לאבא סבא שלנו

היום אנו מביאים אותך למנוחת עולם. לפני זמן קצר אמרת לי ולעצמך " לעיתים אני תוהה איך ומדוע זכיתי שיהיו לי חיים כה מלאים, יפים, טובים ומאושרים". התשובה היא שאתה הקפדת להסתכל אך ורק על חצי הכוס המלאה. אצלך המונח "חשיבה חיובית" היה טבעי לגמרי, דרך חיים.

כל חייך ידעת למצות את הטוב בכל מצב ובכל תקופה, בזכות אישיותך האופטימית מאד, למרות שהיו גם תקופות לא קלות

נולדת ב 11.7.1914 בעיר אופנבך בגרמניה, מספר חדשים לפני פרוץ מלחמת העולם הראשונה, לתוך תקופה היסטורית סוערת. הוריך שניהם היו ממשפחות שחיו בגרמניה דורות רבים, עוד מימי גרוש ספרד. משפחתך הייתה שומרת מסורת. בבית הקפידו על כשרות, ברכו על המזון והקפידו ללכת לתפילות בבית הכנסת בשבתות וחגים.

ב-4 שנות חייך הראשונות לא הכרת את אביך, שהיה מגוייס לצבא הגרמני במלחמת העולם הראשונה ואימך ניהלה את בית החרושת המשפחתי לבדה, יחד עם טיפולה בך ובאחייך הבכור הרולד.

בגיל הנעורים הצטרפת לתנועת הנוער של המכבי הצעיר בגרמניה והיית חניך וגם מדריך בתנועה. בתנועה זכית לחיי נעורים יפים ומאושרים.

למדת לנגן בפסנתר והתמדת בנגינה, ובהאזנה למוסיקה כל חייך.

עם עליית היטלר לשלטון הובלת יחד עם צעירים אחרים מאבק בתוך הקהילה היהודית שנועד לסלק את האשליה שבקרוב הכל יסתדר ויחזרו הימים הטובים. והם אכן לא חזרו.

בשנת 1934 החלטת לצאת להכשרה חקלאית על מנת להתכונן לעליה לארץ ישראל. היית מרכז סניף בתנועת הנוער ומדריך קבוצות. התנסית לראשונה בעבודה חינוכית בה עסקת גם בעתיד.

ביחד עם חברים רבים שמאוחר יותר יסדו יחד אתך את מעין צבי, יצאת להכשרה לעליה לארץ בחוות אלטקרבה, שם התנסית בעבודה חקלאית, ולמדת עברית ותולדות הציונות. לאחר מכן ניהלת מחנה להכנה לעליה של עליית הנוער, ובהמשך היית אחראי לפעילות עליית הנוער באזור המבורג והריין.

בשנת 1937, הרגשת שהגיע העת לעלות ארצה ולהגשים את החלום הציוני. לא במעט עודדו אותך לכך הוריך, שלאחר צאתך, צאת אחותך ומקודם אחייך, נשארו לבדם בגרמניה.

הצטרפת לקבוצת מעין ברחובות ויחד עם חברי הקבוצה השתתפת בהקמת הקיבוץ בו היית את כל חייך מאז ועד היום.

בגמר מלחמת העולם השנייה נסעת כשליח לארצות הברית, שם פגשת שוב את משפחתך לאחר 10 שנות נתק קשה למשפחה כה מלוכדת. שם גם פגשת את אימא שבדיוק סיימה לימודי אחות, ויחד החלטתם לחזור לקיבוץ ולהקים בו את ביתכם. בעצם ימי מלחמת השחרור נישאתם ולא עבר זמן רב ונולדה שולי, ואח"כ אנוכי ואחי ראובן ואיל.

תמיד השקעת מאמץ רב בחינוכנו והשכלתנו. בייחוד יזכרו לטובה סיפורי הילדים שהיית ממציא מדמיוןך כל ערב ב"השכבה לישון".

לאחר קום המדינה, כשהחלה להגיע ארצה העלייה הגדולה יצאת לעזור בקליטת העולים במחנה עתלית וב"שער העליה". בין תפקידיך הרבים היית מזכיר הקיבוץ 4 פעמים, נגר, רכז ועדת חינוך, רכז הקמת תנועת הנוער של עליית הנוער, מורה ומרכז האולפן ומרכז מחלקת המתנדבים בתנועה הקיבוצית.

שבת לקיבוץ כשאתה בן למעלה מ-70 וכתבת את תולדות חיך ומשפחתך.

בשנים האחרונות הגוף החל לבגוד בך, אך אתה כדרכך, ובעזרת אמא, הצלחת להשרות בסביבתך אוריה אופטימית חיובית וחמה.

המשכת בדרכך המיוחדת לקשר בין כל חלקי המשפחה בעולם, קרובים ורחוקים, בישראל, בצרפת בארצות הברית כך שכולם ירגישו קרובים זה לזה, למרות המרחקים המפרידים.

ובעיקר הייתה תמיד אבא וסבא נפלא. יחד עם אמא קיימת בית שתמיד נעים להכנס אליו. תמיד מוצאים בו אוזן קשבת והבנה. תמיד מלא בילדים, בנכדים ואפילו בנין ראשון, אותו החזקת רק לפני כמה ימים על ידיך באושר אין קץ.

רק לפני מספר ימים ישבת בראש סדר הפסח שהפעם חגגנו לבקשתך בביתך בחוג המשפחה, והיה נפלא יחד. זכית לחיות חיים ארוכים מלאים ומאושרים, וידעת תמיד להתייחס בחיוב, באופטימיות ותקווה לכל מה שקורה במהלכם.

ואנו נלמד ונפנים ונזכור לתמיד.

נוח על משכבך בשלום אבא.